

Se Hans Herlighed

Heb 12.29

For vår Gud er en fortærende ild.

Dette er budskapet vi har hørt av ham og forkynner for dere: Gud er lys, det finnes ikke mørke i ham.

Sier vi at vi har fellesskap med ham, men vandrer i mørket, da lyver vi og følger ikke sannheten. Men dersom vi vandrer i lyset, slik han selv er i lyset, da har vi fellesskap med hverandre, og blodet fra Jesus, hans Sønn, renses oss for all synd. Sier vi at vi ikke har synd, da bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss. Men dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renses oss for all urett.

Jes. 40.25-26

«Hvem vil dere sammenligne meg med,
hvem er jeg lik?» sier Den hellige.

Løft blikket mot det høye og se:

Hvem har skapt alt dette?

Han som teller stjerners hær, fører dem ut og kaller dem
alle ved navn.

Hans kraft er så stor og hans styrke så veldig at ikke én
skal mangle.

Hvorfor tenker du, Jakob, hvorfor sier du, Israel:
«Min vei er skjult for Herren, min Gud bryr seg ikke
om min rett»?

Vet du ikke, har du ikke hørt?

Herren er den evige Gud som skapte jordens ender.

Han blir ikke trett og ikke sliten, ingen kan utforske hans
forstand.

2.mos 33.18-19

«La meg da få se din herlighet!» sa Moses.

Han svarte: «Jeg vil la all min godhet gå forbi deg og rope ut for deg navnet Herren.

For jeg er nådig mot den jeg viser nåde, og barmhjertig mot den jeg forbarmer meg over.

For Gud, som sa:

«Lys skal stråle fram fra mørket»,
han har også latt lyset skinne i våre hjerter,
for at kunnskapen om Guds herlighet
i Jesu Kristi ansikt skal lyse fram.

Jeg snudde meg for å se hvem som talte til meg. Da så jeg sju lysestaker av gull, og midt mellom lysestakene en som var lik en menneskesønn, kledd i en fotsid kjortel og med et belte av gull om brystet. Hodet og håret hans var hvitt som hvit ull eller som snø, øynene var som flammende ild, føttene som bronse glødet i en ovn, og røsten var som brusert av veldige vannmasser. I høyre hånd holdt han sju stjerner, og fra munnen gikk det ut et skarpt, tveegget sverd. Ansiktet var som solen når den skinner i all sin kraft. Da jeg så ham, falt jeg som død ned for føttene hans.

Da sa jeg:

«Ve meg! Det er ute med meg.

For jeg er en mann med urene lepper,

og jeg bor i et folk med urene lepper,

og mine øyne har sett kongen,

Herren over hærs-karene.»

Se, Herrens dag kommer
med gru og harme og brennende vrede
for å legge jorden øde
og utrydde synderne der.

For himmelens stjerner og stjernebilder
lar ikke lyset skinne,
mørk er solen når den går opp,
og månen gir ikke lys.

Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var alene. Da ble han forvandlet for øynene på dem. Ansiktet hans skinte som solen, og klærne ble hvite som lyset.

Underveis, konge, så jeg midt på dagen et lys fra himmelen, klarere enn solen, stråle omkring meg og dem som var med meg.

Vi falt alle til jorden, og jeg hørte en stemme som sa til meg på hebraisk: 'Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg? Det blir hardt for deg å stampe mot brodden.

' Jeg spurte: 'Hvem er du, Herre?'

Og Herren sa: 'Jeg er Jesus, han som du forfølger.

Vi fulgte jo ikke klokt uttenkte myter da vi kunngjorde for dere vår Herre Jesu Kristi kraft og hans komme.

Nei, vi var øyenvitner og så hans guddommelige storhet.

For han fikk ære og herlighet av Gud, sin Far,

den gang røsten lød over ham fra den høyeste herlighet:

«Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.»

Vi hørte selv denne røsten fra himmelen da vi var sammen med ham på det hellige fjellet.